

Publicerad 2008-12-20 11:34 av Just Emotions

DÖDA DAGAR- FIA MED KNUFF // RES DIG FÖR FAN

Jag torkade svetten ur pannan och såg på dig

Din blick var så trött

Hade något hänt? Eller hade den alltid varit så bara att jag inte granskat den så noggrant tidigare

Så fort jag släppte orden, den lilla frågan som jag egentligen visste svaret på

Då knep du ihop dina små läppar till ett o

-Hur mår du?

-Bra.

-Själv?

-Nästan lika bra som du. Varför sa jag så? Ironisk i detta totala kaos

Är detta min svaga punk?

Ironin

Alltid ska jag skämta bort och förminska

Eller förstora sådant som ska glömmas

Som ska gömmas

I en ask

Med eltejp runt

För att aldrig öppnas

Står i köket när du klampar in i hallen

Grönsakskniven ligger tungt i min hand

Du rynkar pannan när jag visar dagens meny

Du Förklarar att du inte vill ha någon mat

Föser undan mina armar när jag försöker krama dig

Vad skulle jag göra? Kasta saltgurka på dig?

Jag pratar med mig själv

Drömmer

Drömmer hur du smeker min kind

Bränner mina tankar i kastrullen med mjölk på spisen som jag glömt

Knyter mina skakande händer i natten och ber

Ber till en gud som jag inte ens tror på

Viskar mellan tårarna

-Hjälp mig, jag är så ensam

Hostar

Så där förskräckligt

Krupphosta

Stresshosta

Hostar blod på kudden

Håller om mig själv

Sover

Oroligt

Sover vaken

Spelar om pengar

Spelar ett spel

Fia med knuff

Får en knuff och faller

Handlöst

Och gråter

Jag ser mig själv höja kniven

Sticka den in i din mage och brutalt vrida runt

-Res dig upp för fan

Va e det med dig?? HALLÅ!!

Dina ord ekar i köket

Du rycker tag i mig och skriker

-Du behöver ju hjälp för fan

-Ditt jävla psykfall!

Där sitter jag med kniven i min hand

Har skurit djupa sår i ena armen

Blodet rinner längs den skakande armen ner på golvet

I trans stirrar jag i tomma intet
Du blir suddig
Försvinner
Men det är ½ år sedan
Det känns som om jag fortfarande sitter kvar där i köket
På golvet med kniven i min hand
Sitter fast i mitt förflutna
Det blöder fortfarande

Ibland saknar jag dig så mycket
Så mycket att jag inte kan sova
Bara gråter i natten
Hör smällen av dörren som går igen
Men nu är det dags att sluta vänta
Sluta vänta på att ett mirakel ska ske, att en stjärna ska falla
Sluta vänta på att du skall komma tillbaka till mig

Ursäkta mitt språk”
Det råkar vara mitt ordspråk
Hur många kukar ska jag behöva suga? För att få den bekräftelse jag söker?
Hur många ska kasta ut mig i natten innan jag inser vad jag gör för fel?
Ibland måste man ta tag i sig själv
Skaka om sig och ge en örfil
Stå där framför spegeln och slå sig själv i huvudet
Först då förstår man att nått är på tok
Jag är tokig

Någon sa en gång
-Du är ett psykfall!!!
-Du behöver hjälp för fan!

Nu har jag förträngt, glömt vem det var
Gått vidare
Mmm vilken underbar värld man lever i

Äppelkäck - Klämkäck

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Just Emotions med Poeter.se id #14203 innehar upphovsrätten